

KOMUNIKAT PRASOWY nr 178/23

Luksemburg, 23 listopada 2023 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-354/22 | Weingut A

Produkcja i etykietowanie wina: plantator winorośli może wskazać własne gospodarstwo winiarskie, nawet jeśli tłoczenie odbywa się w pomieszczeniach innego plantatora winorośli

Zakłada to jednak, że przez niezbędny okres tylko plantator, od którego pochodzi nazwa wina, korzysta z najętej tłoczni, i że w sposób ścisły i stały kieruje on tłoczeniem i kontroluje je

Plantator winorośli z niemieckiego regionu Mozeli używa określeń „Weingut” (winnica) i „Gutsabfüllung” (butelkowane przez producenta) w odniesieniu do wina produkowanego z winogron pochodzących z winnic dzierżawionych w odległości około 70 km od własnego gospodarstwa. Zgodnie z umową dzierżawione winorośle są uprawiane przez ich właściciela zgodnie z instrukcjami plantatora winorośli, od którego pochodzi nazwa wina. Po zbiorach tłocznia oddana w najem jest dostępna przez 24 godziny wyłącznie do przetwarzania winogron pochodzących z dzierżawionych winnic, zgodnie z praktykami enologicznymi plantatora winorośli, od którego pochodzi nazwa wina. Ten ostatni transportuje następnie otrzymane wino do swojego gospodarstwa.

Kraj związkowy Nadrenia-Palatynat uważa, że plantator winorośli, od którego pochodzi nazwa wina, nie może posługiwać się przedmiotowymi określeniami w odniesieniu do wina produkowanego w pomieszczeniach innego plantatora winorośli. Aby można było użyć pewnych określeń odnoszących się do gospodarstwa winiarskiego, od którego pochodzi nazwa wina, jak w szczególności „Weingut”, prawo Unii¹ wymaga bowiem, aby produkt sektora wina był wytwarzany wyłącznie z winogron zebranych w winnicach uprawianych przez to gospodarstwo, i aby produkcja wina prowadzona była w całości w tym gospodarstwie².

Niemiecki federalny sąd administracyjny, do którego wniesiono sprawę, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o ten ostatni warunek.

Trybunał zauważył w pierwszej kolejności, że zgodnie z prawem Unii przedmiotowe określenia, które mają na celu zapewnienie wyższej jakości, są zastrzeżone dla produktów sektora wina posiadających chronioną nazwę pochodzenia (ChNP) lub chronione oznaczenie geograficzne (ChOG). Do federalnego sądu administracyjnego należy zbadać, czy winnice wydzierżawione w odległości 70 km od gospodarstwa winiarskiego, od którego pochodzi nazwa wina, są objęte ChNP lub ChOG tego gospodarstwa.

Ponadto Trybunał stwierdził, że **pojęcie „gospodarstwa”, a zatem użycie rozpatrywanych określeń** nie jest ograniczone wyłącznie do gruntów będących własnością plantatora winorośli, od którego pochodzi nazwa wina, lub znajdujących się w ich pobliżu. **Mogą one obejmować winnice dzierżawione i znajdujące się gdzie indziej, pod warunkiem, że plantator winorośli, od którego pochodzi nazwa wina, ma rzeczywiste kierownictwo, ścisłą i stałą kontrolę, a także odpowiedzialność za prace w zakresie uprawy i zbioru winogron.**

Jeżeli te same warunki są spełnione w odniesieniu do tłoczenia w tłoczni najętej na krótki okres w innym gospodarstwie i **pod warunkiem, że ta tłocznia zostanie oddana na niezbędny okres wyłącznie do dyspozycji gospodarstwa winiarskiego, od którego pochodzi nazwa wina, można uznać, że produkcja wina została**

przeprowadzona w całości w tym ostatnim gospodarstwie.

Te same warunki mają ponadto zastosowanie, gdy tłoczenia dokonują pracownicy gospodarstwa winiarskiego, które oddaje tłocznię w najem. Działanie to musi być przeprowadzone zgodnie z własnymi wymogami gospodarstwa winiarskiego, od którego pochodzi nazwa wina. To ostatnie nie może ograniczyć się do odesłania do ewentualnych instrukcji udzielonych przez gospodarstwo winiarskie, które oddaje tłocznię w najem.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Rozporządzenie delegowane Komisji \(UE\) 2019/33](#) z dnia 17 października 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji, zmienione [rozporządzeniem delegowanym Komisji \(UE\) 2021/1375](#) z dnia 11 czerwca 2021 r. Rozporządzenie delegowane 2019/33 zawiera wykaz określeń, których można używać, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego. W wypadku Niemiec są to określenia „Burg, Domäne, Kloster, Schloss, Stift, Weinbau, Weingärtner, Weingut, Winzer”.

² Warunki te nie stosują się do wskazania nazwy butelkującego, producenta lub dostawcy.